

Literatur aus der Europaschule 2023

Schülerinnen und Schüler
der Europaschule präsentieren
ihre schönsten Texte

Besonderer Dank gilt allen Lehrerinnen und Lehrern
der Österreichisch-Ungarischen Europaschule,
die dieses Projekt betreuten.

Vorwort

Mit diesem Heft wird eine langjährige Tradition weitergeführt, die nur durch die Pandemie kurz unterbrochen wurde. Die Schüler*innen der Mittelschule und auch Volksschulkinder können hier die besten Texte präsentieren, die sie an einem dreisprachigen Schreibprojekttag verfasst haben. Einige von ihnen werden ihre Gedichte und Geschichten auch bei der Veranstaltung „Literatur am Abend“ öffentlich vorlesen, wie es schon in früheren Jahren üblich war. Beim Schreiben und der Vorbereitung des Literaturabends wurden die Jugendlichen wieder gemeinsam von ihren Deutsch-, Englisch- und Ungarischlehrer*innen betreut, ganz im Sinne der Förderung der Mehrsprachigkeit, die einen der Grundpfeiler unserer Schule darstellt.

Neu ist allerdings, dass diese Veranstaltung heuer im Rahmen des „Wunderbar Fesztival“ stattfinden wird, einer Veranstaltungsreihe, die die deutsche Sprache in Ungarn fördern will. Gleich geblieben ist jedoch zum Glück die enge Zusammenarbeit der Europaschule mit dem Österreichischen Kulturforum Budapest, das den Druck des Literaturheftes wiederum großzügig finanziert hat. Dafür danken wir dem Direktor, Herrn Christian Autengruber, sehr herzlich.

Die äußerst vielfältigen Beiträge in diesem Heft, die unterschiedlichste Textsorten und Themen umfassen, beweisen wieder einmal, wie kreativ und motiviert die Schüler*innen unserer Schule sind. Wir wünschen den Leser*innen viel Spaß bei der Lektüre!

Bernhard Mayr
Schulleiter

Michaela Gigerl
Deutschkoordinatorin

Inhaltsverzeichnis

1 Eine besondere Freundschaft – Nikolett Bakk, 5A	7
2 A különleges titok – Kiss Zita Napsugár, 5A	8
3 Mese a királykissassonyrol – Laskay Lili, 5A	9
4 Die beste Schule der Welt – Makó Péter, 5A.....	10
5 So gelingt dir eine gute SA – Takács-Zöldy Miklós, 6B.....	11
6 Happiness – Jánosi Dávid, 7B.....	12
7 A suliban – Herczegfalvi Cassandra, 5B	13
8 Wenn ich dann Präsident bin – Kőhegyi Balázs, 5A.....	14
9 Fast Fashion – Erdei Sára, 8A	15
10 Die Welt liegt in unseren Händen – Viola Autengruber, 6B.....	16
11 Nur auf Papier, oder? – Marian Autengruber, 7B.....	17
12 Mi lesz húsz év múlva? – Wineroither Áron, 3A.....	18
13 Der Bär – Lucia Stella Hilken, 6A.....	19
14 An E-Mail – Asking for Help – Lara Müller, 5B	20
15 An exciting journey – Sára Badacsonyi, 6A	21
16 Iran – Hanna Kabiri, 5A	22
17 Sunset – Polly Schönweitz, 7A	23
18 Spring – Alisa van der Vegt, 8B	24
19 Virág az út szélén – Lucza-Kovács László, 5B	25
20 Én – Legendi Barnabás, 8C	26
21 Mozgólépcső – Pálotás Gréta, 7B	27
22 Színház az egész világ (A kulisszák mögött) – Papp Sophie, 8A	28
23 A magány – Ágai László, 7A	29
24 Angst – Abigél Szeles, 8B.....	30
25 Verlieren – Zéno Kaluber, 8B.....	31
26 Haiku – Panna Baldauf, 8C	32
27 Ein Wunsch für jeden – Lieselotte Schindler, 6B	33
28 Inspiration – Réka Juhász, 8A	34
29 Boldogság – Hajas Júlia, 7A	35

30 Der Hai – Panna Gereben, 7A.....	36
31 A játékvár – Kiss Floranzs, 8B	37
32 Színház az egész világ – Kiss Luca, 8B.....	38
33 Growing up – Klementina Roy Chowdhury and Jely Flóra, 8C	39
34 Meine Eltern streiten schon wieder – Bálint Kőhegyi, 8A	40
35 Dialog á la Lorient – Róza Hetzmann und Anna Lukács, 5B	41
36 My brother, a real life hero – Izabella Szűcs, 8B.....	42
37 Der alte Mann mit Bart – Zsigmond Kekeisen, 8B	44
38 Új kezdet – Megyeri Hanna Anna, 6A	45
39 Döme és Árpá – Silló Sára, 6A	46

Eine besondere Freundschaft

Diese Geschichte spielt in einem Zoo. Dort gibt es viele Tiere und Insekten. Im Zoo lebt auch Leo, der Löwe. Er ist sehr allein, deshalb möchte er Freunde finden. Die Elefanten möchten nicht mit ihm befreundet sein, weil er manchmal zu aggressiv ist. Die Flamingos möchten auch nicht seine Freunde sein, weil sie das Gleiche denken wie die Elefanten. Die Menschen möchten ihm auch nicht zu nahe kommen und er ist deswegen so traurig, dass er die anderen Tiere gar nicht mehr fragt. Als es Nacht wird, will der Löwe aus dem Zoo weglaufen, aber ein kleiner Hase sieht das und ruft: „NEIN! Warum möchtest du denn weglaufen?“ „Ich weiß nicht“, erwiderte der Löwe zuerst. „Ich habe keine Freunde hier!“, sagte er dann. „Aber ICH kann doch dein Freund sein!“, meinte der Hase und von da an waren sie beste Freunde.

Nikolett Bakk, 5A

A különleges titok

Már csak tíz perc van hátra ebből az órából – így gondolkodott magában Tomi. Nagyon izgult, mert a következő órában irodalom következett, és elfelejtett tanulni a felelésre. A téma a János vitéz volt. Úgy tervezte, hogy majd Ferivel együtt ki-mennek a mosdóba, és bemagolják az anyagot. Tudták, hogy nem érdemes magolni, de már nem volt idő másra. Miután kicsöngettek, Tomi gyors léptekkel ment Feri asztalához, és már indultak is a mosdóba. Amikor odabent kinyitották a könyvet, olyan dolog történt, amire nem voltak felkészülve. A könyv elkezdett ragyogni, és a talaj mozgott a lábuk alatt. A látásuk elhomályosodott, és elájultak. Mikor magukhoz tértek, egy csata helyszínén találták magukat. Azt látták, hogy egy daliás vitéz vágtat a lovával egy gazfickó után, aki egy bájos fiatal lányt hurcol magával. Ekkor a ló összerogyott alatta. A két fiú gyorsan közelebb osont, hogy jobban lássák a jelenetet. Ekkor felismerték, hogy ez a fiatal legény nagyon hasonlít arra a katonára, akiről Petőfi Sándor a János vitézben írt. Megkérdezték, hogy hívják, mire ő azt felelte: „János a nevem.“ Az életben maradt katonák követték Jánost, aki a királylány alatt lévő lovat vezette. Csakhamar megérkeztek a várba, ahol nagy feltűnést keltett az öltözködésük és az életkoruk. El akarták őket fogni az örök, de ekkor magukhoz tértek, és el sem tudták képzelni, hogy mi történt velük.

Megfogadták, hogy nem beszélnek erről senkinek, majd visszatértek az osztályterembe.

Kiss Zita Napsugár, 5A

Mese a királykisasszonyról, akit elrabolt a sárkány

Élt egyszer Nekeresd várában egy királykisasszony, akit egy hatalmas sárkány szomorú fogságban tartott. A királykisasszony nehéz vasajtaja előtt hevert a sárkány, úgy őrizte. Jöttek a bátrabbnál bátrabb kalandvágó ifjak egymás után, hogy megmentsek a királylányt, de egyiknek sem sikerült. Volt, akik a vár rémítő külseje láttán már meghátrált, volt, akit a vizesárok átúszása tartóztatott fel. Néhányan eljutottak a vár zegzugos folyosóira is, de ezeket elijesztette a hortyogó sárkány rettentő mérete.

Volt azonban egy daliás, kalandvágó zalai legény, kinek neve Hunor volt. Az egész világot bejárta már, Zalaszentgróttól Tatárországig, a csodaszép, aranyszínű haflingi paripájával, de a Nekeresd várról még csak nem is hallott. Egy nap azonban valahogy, valami csoda folytán odatévedt, de nem ijedt meg sem a vár rémítő külsejétől, sem a vizesárok átúszásától, de még csak a sárkány rettentő méretétől sem! Hunornak nemcsak a bátorsága, hanem a szíve is a helyén volt; esze ágában se volt legyőzni és megölni a sárkányt, hanem egyszerűen csak megkérdezte tőle, hogy miért ilyen haragos. Erre a sárkány azt felelte: azért, mert őt senki nem szereti. Hunornak gyorsan forgott az esze, s azt válaszolta: – Ha elengeded a királykisasszonyt, akkor nemcsak a barátod leszek, hanem még magammal is viszlek a kalandos útjaimra. A sárkány egy pillanatra elgondolkodott, aztán a beleegyezett. A királykisasszony kiszabadult, egy hatalmas pusztát nyomott Hunor ajkára, és mind a négyen, mert a lovat se felejtjük ki, útra keltek, hogy hazatérjenek a dimbes-dombos, csodaszép Zalába. Boldogan éltek ott, és szerintem még most is ott vannak.

Többet ésszel, mint erővel, és inkább kérdezz és választ kapsz.

Die beste Schule der Welt

In der besten Schule der Welt würde es eigene Mädchenklassen und Bubenklassen geben. Die Pausen würden immer zehn Minuten dauern und wir dürften in dieser Zeit unsere Handys benutzen oder im Informatikraum Computerspiele spielen. Wir könnten wählen, ob wir auf den Schulhof gehen oder drinnen bleiben möchten. Wir dürften Essen in die Schule bestellen. Musik, Sport und Zeichnen würde nicht benotet. Wir hätten fünf Turnstunden pro Woche und jeder Schultag hätte acht Stunden, aber es würde eine ganze Stunde Mittagspause geben. In die beste Schule der Welt würden die Kinder so gerne gehen, dass sie freiwillig schon um 7:00 Uhr ankommen würden.

Péter Mako, 5A

So gelingt dir eine gute Schularbeit – ein Lernrezept

Zutaten:

- ca. eine Stunde Übung
- 10 Minuten Pause
- eine halbe Stunde Wiederholung

- für den nächsten Tag: 2 Stunden Lernzeit
- eine Stunde Pause
- eine Stunde Wiederholung

Zubereitung:

Wiederhole zuerst die Aufgaben von den Blättern, die wir in der Schule gemacht haben. Löse damit alle Aufgaben noch einmal.

Tipp: *Schreibe eine Zusammenfassung und verwende dafür nur Stichwörter.*

Danach mache mindestens 20 Minuten Pause. Dann wiederhole, was du bisher gelernt hast. Diesen Schritt darfst du auf keinen Fall auslassen.

Plus (nur für gute Schüler*innen): *Schau dir viele Videos und Fernsehsendungen an, weil Hörübungen die Schularbeit besser oder schlechter machen können.*

Nun lass das Gelernte bis zum nächsten Tag ruhen.

Am nächsten Tag lerne zwei Stunden. Im Anschluss mach eine Pause.

Tipp: *Unser Gehirn braucht Regeneration. Am besten trink oder iss etwas.*

Zum Abschluss hole deine Notizen heraus und schau auch die Schulübungen noch einmal an.

Tipp für ein perfektes Finish: *Denk während der Schularbeit daran, dass du alles kannst und keine schlechte Note bekommen wirst.*

Happiness

Early in the morning
birds whistling
there is also something else
something bad
Oh? What´s that?
School
if there was no school
I would be happy
It ruins the days
of such nice people
Everyone would be
dancing happily
If there was no school

Dávid Jánosi, 7B

A suliban

1. Egyszer volt egy iskola,
Az igazgató birtoka.
2. A neve nagy sláger,
Ő a nagy Herr Mayr.
3. A suliban mindenki ismeri őt,
A tanárok adnak neki munkaerőt.
4. Na, de térjünk is a mesére,
Ne több uncsi beszédre:
5. Itt van sok tanár,
Meg egy kicsi könyvtár.
6. Adtak a tanárok egy házit,
Lehetett használni hozzá bármit.
7. 2023 január másodikán,
Nem délután, hanem egy magyarórán
8. Lehetett írni egy verset vagy akármit,
És én írtam egy hangyányit.
9. Az volt benne, hogy jó a sulis,
És itt tanulni is igazán bulis.

Herczegfalvi Cassandra, 5B

Wenn ich dann Präsident bin

Was wird sein, wenn ich der Präsident der Erde bin? Dann wird es nie mehr Kriege zwischen zwei oder mehr Ländern geben. Es wird für alle Kinder gute Schulen auf der ganzen Welt geben. Es wird mehr Nahrungsmittel geben, weil dann alle Menschen genug zu essen haben. Ich werde mehr Arbeitsplätze schaffen, deswegen werden alle arbeiten können. Es wird nie mehr Müll in den Meeren und an Land geben. Den Müll werden wir sammeln und recyceln und daraus neue Häuser bauen. Das möchte ich machen für die Erde und die Menschen!

Balázs Köhegyi, 5A

Fast Fashion

Kaufst du auch jede Woche neue Kleidung? Wenn deine Antwort „ja“ ist, hör gut zu! Du weißt bestimmt, dass viele Menschen kein Trinkwasser haben. Aber weißt du auch, dass du daran mitschuldig sein könntest?

Für die Herstellung von Kleidungsstücken braucht man sehr viel Wasser. Durchschnittlich benötigt man für eine Jeanshose 160 Liter Wasser, also fast 50 Badewannen. Ist das nicht schrecklich?

Nicht nur der Wasserverbrauch ist ein großer Nachteil. Fast Fashion-Kleidung wird unter extrem schlechten Arbeitsbedingungen produziert. Viele giftige Stoffe werden dabei freigesetzt. Die Arbeiter und Arbeiterinnen atmen das ein, dadurch bekommen sie Krankheiten. Das ist aber nicht das Einzige, was menschenunwürdig ist. Die Leute arbeiten 12 bis 16 Stunden pro Tag, haben keine Toilettenpause und bekommen dafür sehr wenig Lohn.

Was können wir dagegen tun? Was kann jeder Einzelne von uns dagegen tun?

Als Erstes sollten wir bewusst einkaufen. Wir sollten darüber nachdenken, ob wir diese Kleidung wirklich brauchen. Und anstatt immer wieder neue Kleider zu kaufen, kann man auch gebrauchte Kleidung in Secondhandläden finden. Außerdem schadet es nie, wenn wir Produkte kaufen, die in heimischen Fabriken erzeugt werden und nicht in Billigstlohnländern.

Denk dran, wenn du das nächste Mal neue Kleidung einkaufen gehst! Du möchtest dich doch wohl fühlen in deiner „zweiten Haut“, oder!?

Die Welt liegt in unseren Händen

Die Welt liegt in unseren Händen,
wir sollten sie nicht wenden.

Wir müssen den Regenwald schützen,
und die öffentlichen Verkehrsmittel nützen.
Anstatt Plastik in Wälder zu werfen,
sollten wir lieber unsere Geschwister nerven.
Wasserflaschen sollten wir wiederverwenden,
und kein Plastik verschwenden.

Die Welt liegt in unseren Händen,
wir sollten sie nicht wenden.

Fleisch sollten wir auch weniger essen,
und lieber die Außentemperatur messen,
Massentierhaltung ist nicht gut,
wer darauf verzichtet, zeigt großen Mut.
Wir können auch ohne Fleisch leben,
dafür müssen wir nichts Großes geben.

Die Welt liegt in unseren Händen,
wir sollten sie nicht wenden.

Wir können aus alten Sachen neue machen,
da kann jeder trotzdem gut lachen,
Aus Müll können wir vieles bauen,
wir müssen nur mit einem Hammer hauen,
schneiden wir aus alten Sachen was Neues raus,
machen wir ein tolles Upcycling-Projekt draus.

Die Welt liegt in unseren Händen,
wir sollten sie nicht wenden.

Nur auf Papier, oder?

„Einen Kaffee mit extra viel Milch, bitte!“, sage ich. Der kleine Kaffeeladen im Schatten der Wolkenkratzer ist mir schon ein paar Mal aufgefallen. Erst heute betrete ich ihn zum ersten Mal. Auf meine Bestellung antwortet der Kellner ein bisschen schroff: „Wie hoch ist denn Ihre Bewertung?“ Ach ja, das habe ich ja ganz vergessen. Dieses System, das die Regierung vor ein paar Monaten eingeführt hat. Jeder hat eine „Bewertung“ von 0.0 bis 10.0. Je höher die Bewertung ist, desto mehr Privilegien bekommt man. Wie bekommt man eine Bewertung? Personen in deinem Umfeld bewerten, wie du aussiehst oder wie du dich benimmst. „Hallo?“, fragt der Kellner und versetzt mich damit wieder in die Gegenwart. Schnell antworte ich ihm: „Ich bin eine 7.1“. „Wow!“, sagt der Kellner und setzt ein gespielteres Lächeln auf. Er drückt mir den Kaffee gratis in die Hand und ich verlasse das Café. Auf der gegenüberliegenden Straßenseite sehe ich eine ältere Dame, wie sie einem Kind einen Eisbecher in die Hand drückt. Die Eltern des Kindes sagen etwas zu der Dame und holen ihre Handys heraus, um ihr zu danken. Ihr wisst schon, wie. Plötzlich stoße ich mit einem Mann zusammen. „He“, sagt er und holt sofort sein Handy heraus. Meine Bewertung fällt auf 7.0. Ich beschließe, mich auf eine Bank zu setzen. Von hier aus kann ich sehen, wie sich ein Kunde mit dem Kellner im Café streitet. Die Person hat wahrscheinlich eine sehr niedrige Bewertung. Das kann viele Nachteile mit sich bringen.

Glücklicherweise existiert das, was ihr gerade gelesen habt, nur auf Papier.

Oder doch nicht?

Marian Autengruber, 7B

Mi lesz húsz év múlva?

Húsz év múlva a harmincadik életévemben fogok járni. Már elvégeztem a Műegyetemet, építészmérnök lettem. Elhelyezkedtem egy nagy tervezőirodánál. Házakat tervezek, családi házakat, középületeket egyaránt. Figyelem, ahogy a terveim alapján felépül az épület. Szeretem látni, ahogy az emberek beköltöznek.

Jól dolgozom, a főnökeim megbecsülnek. Tetszik a munkám. Mostanában azon gondolkodom, önálló irodát kellene nyitnom.

Négy éve megházasodtam. Már két gyermekünk van, de négy gyereket szeretnénk. Nemrég költöztünk kertés házba. A feleségemnek mindig ez volt a vágya. A gyermekeink is jól érzik magukat a kertben. Néha a szüleink is meglátogatnak. Összejárunk a testvéreim családjával is.

Ünnepeken annyian vagyunk, mint egy hadsereg.

Wineroither Áron, 3A

Der Bär

Es gab einmal einen Bären,
sein Name war Paul.
Er wollte einen Fisch fangen,
aber er war zu faul.

Eines Tages ging er los,
um es zu probieren,
aber er scheiterte,
und musste ihn verlieren.

Er war sehr traurig,
und weinte jeden Tag,
Aber sein Freund Mari,
tröstete ihn jedes Mal.

Gestern ging er wieder los,
und gab einfach nicht auf,
immer wieder probierte er,
und mit seinem Glück ging es bergauf.

Paul war sehr erfolgreich,
und fing einen Fisch,
er war sehr glücklich,
und weinte gar nicht.

Ihm geht es wieder gut,
jetzt, an jedem Tag,
weil er seine tollen
Superkräfte sehr mag.

Lucia Stella Hilken, 6A

An E-Mail – Asking for Help

Dear Aunty Olivia,

I´m a lion, a really big lion. My name is Leo. I like to eat meat. My best friend died five years ago. After that I couldn´t find a new friend. I´m really big and probably scary. No one wants to be my friend because they are scared of me. Every time I go and talk to someone they run away. Even other lions are scared. Maybe I am too old – I´m 25 years old – but my best friend was 30. I hope you can help me. Hopefully you can reply to my e-mail. Have a nice day and a great week.

Best wishes,

Leo

Lara Müller, 5B

An exciting journey

On a beautiful Sunday morning the time traveller George decided to travel to the future. He said 'goodbye' to his wife and children, got into the time machine and started his journey through the sky.

Only a few minutes later he arrived in a city he had never heard about before. The city's name was 'HEARTLAND'. The first thing he saw was a very unusual tree full of heart-shaped fruit. It looked amazing. When he picked a piece of fruit from the heart-shaped tree, suddenly an enormous colourful bird appeared above his head. George was very frightened.

Finally it turned out that the bird was very friendly and could even speak and understand the language of humans. After a friendly chat he brought George back to his time machine.

Some minutes later he arrived back home and gave the heart-shaped fruit to his wife who loved this rare gift very much.

Sára Badacsonyi, 6A

Iran

Iran is a very beautiful country that has a rich culture, history, and many kinds of food. I am actually half Iranian, my dad comes from Iran. I have travelled to Iran many times.

The food in Iran is great. They have kebabs, rice, and many more delicious kinds of food. Iranians eat a lot of vegetables like cucumbers, tomatoes, and onions. My grandma used to make me a sour cherry syrup that you could mix with water and then drink it. Iranians also eat lots of yogurt. I love yogurt! I think it's delicious.

My father comes from Tabriz, but Tehran is the capital of Iran. In Tabriz they make a lot of Persian carpets. Tabriz is part of the famous Silk Road. Tabriz also has one of the largest bazaars in the world. They make delicious tea there. Tabriz is a little more old-fashioned, but Tehran is very modern. The people are very nice there.

This is why I love Iran! I hope you can travel there as well!

Hanna Kabiri, 5A

Sunset

Sunset – a painting in the sky
Brush strokes of orange and red, so high
A canvas of purples and pinks so bright
A beauty that steals away the night.

The sun dips below the horizon slow
Its light spreading like a golden glow
A peaceful calm descends, it's true
A moment of happiness, just me and you.

So let's pause and take it all in,
This moment of happiness, before it ends
For tomorrow the sun will rise again
But tonight the sunset is our friend.

Polly Schönweitz, 7A

Spring

Finally, the spring has arrived
And with it many things come alive
The flowers start to grow and thrive
The bees are heard humming in their beehives
The trees start to grow to reach the skies
Every one of them a different size
Whatever beyond this season lies
Will always be a new surprise

Alisa van der Vegt, 8B

Virág az út szélén

Virág az út szélén, járdák közepette s élén, gondolkozik búsan.

Mi történt énvelem? Hogy kerültem ide? Szirmaimnak végét marja meg a hideg? Semmi nem kell ide, csak egy párna és egy paplan. Szomjas volt a virág. Szomjas és éhes. Szíve pedig belül üres és mélységes.

E paplantól nem lett neki se jobb, se rosszabb. Nem volt neki semmi sem fontos. Megmondom én nektek, nem kell neki se párna, se paplan, csak egy szerető, s gondoskodó otthon.

Lucza-Kovács László, 5B

Én

Esetlenül kezdtem, esetlenül végzem,
Minden ember egyedül kezdte, nem vagyok kivétel.
Az erőt, ami bennem rejlik, soha nem értik,
De jaj, úgy szeretném mindenkinek megmutatni.

Sok-sok csalódás, visszautasítás, plátói remény,
Nem élet az, nem élet, ha nincs nehézség.
Nehézségek hegyei nyomják vállamat,
Nincs semmi, ami megakadályozhatja az álmomat.

Mire képes e lélek? Mit tudok felmutatni?
Az igazi eredménynek a szívben kell lenni.
Meg tudom-e csinálni? Véghez tudom- e vinni?
Ez csupán egy hitetlen kérdése.

Az álom, ami születésem óta kerget,
A hosszú álmatlan órák, melyek ezzel telnek.
Alkotni értéket, maradandót, engem ez hajt,
Tenni jót, bátran, ami mutatja, más vagyok, mint az átlag.

Senki nem állít meg, megyek, amíg lélegzem,
Erőm felett cselekszem, ebben biztos lehetsz,
Minden lélegzettel közelebb vagyok a sötétséghez,
Nincsen sok időm, de hidd el, véghez viszem.

Az elején sereghajtó voltam, nem tagadom,
De nézd meg, mégis elértem, amit akarok.
A sok tanár, támogató ember, drága szüleim,
Hálás vagyok nektek, veletek szőttem terveim.

Határ a csillagos ég, erre neveltek,
A temérdek keserű áldozatot nem feledem.
Nem féltettek az újtól sosem, tudták jól,
Nem hátrálok meg a változástól.

Mozgólépcső

Egy hullámos barna hajú lány igyekezett átjutni a már-már áthatolhatatlannak tűnő embertömegben, hogy a metróhoz vezető mozgólépcsőhöz jusson. Karamella színű szemével idegesen pillantgatott szinte másodpercenként a csuklóján lévő fehér órára, ami 3 óra 14 percet mutatott. Mögötte loholt az anyukája, aki lélekszakadva próbálta utolérni rohanó lányát.

– Drágám, nem lehetne egy kicsit lassítani? Én nem vagyok olyan edzett, mint te! – zihálta az édesanya.

– Már majdnem ott vagyunk! – szólt vissza a válla felett még mindig futva a lány. Csokibarna haja minduntalan behullott az arcába a gyors tempó miatt, amit a lány mindig kisöpört onnan.

Aztán végre-valahára elérték a mozgólépcsőt, és az anya automatikusan a jobb oldalra állt, ahogyan ez szokás, viszont a lánya leállt a bal oldalon.

– Kincsem, nem lehetne, hogy átállsz ide, a jobb oldalra? Látod, az emberek a jobb oldalon állnak sorban. – nézett a nő könyörgően.

– Anya, – mosolygott a lány – néha a sorban van a hiba.

Az édesanya erre felnevetett. Teljes szívből jövő vidám nevetés volt. Amikor pedig abbahagyta, büszkén nézett a lányára, és hagyta, hogy hadd álljon a mozgólépcső bal oldalán.

Palotás Gréta, 7B

Színház az egész világ (A kulisszák mögött)

Számos színész szerepel
A világ színházában,
Kik élete jelenet
A Föld színdarabjában.

A közönség érzéseit
Fontosabbnak tartják,
S elfelejtik élvezni
A felvonás varázsát.

Mindegyikük gondterhelt,
Mert az a hit kísért,
Hogy csak a szerep érdekes,
Nem pedig a színész.

Kiskorában mondták neki,
Hogy legyél önmagad!
Most álarc mögött bujkál,
Hisz bátorsága nem maradt.

Fél, mert azt hiszi, különc,
Ki vágyódik elismerésre,
De majd lemegy a függöny,
S egyedül marad a végére.

Papp Sophie, 8A

A magány

Az erdőben virágoznak a mesés orchideák,
Madarak csicseregnek a tölgyfa ágain,
De számomra a legcsodálatosabbak a csuszkák,
Repülnek folyamatosan fantáziám lángjain.

Szerelembe estem én a természet világába,
Képtelenség megtörni ezt a szoros kapcsolatot.
Bele kell törődjek önmagam gyászos magányába,
Nem is találok az érzésre jó hasonlatot.

Istenem, Uram! Miért nem találok kedvesemet?
Tán vétettem valamit? Bocsánatért esedezem!
Szükségem van párra, égi csoda, enyhítsd a lelkemet,
Mi okból nem érdekel senkit az én szeretetem?

Ágai László, 7A

Angst

Ich spüre den Schmerz in meinem Körper.
Seit langem höre ich Stimmen im Kopf
von Menschen, die mich verletzt haben.
Nicht nur einmal, immer wieder!
Warum interessiert mich, was andere meinen?
Ich verstecke meinen Schmerz hinter einem
Lachen.
Ich spreche, doch keiner hört mich.
Nicht meine Freunde, nicht mal meine Eltern.
Unausgesprochenes wird zum inneren Schrei.
Keiner bemerkt es.
Meine Tarnung ist zu gut.

Abigél Szeles, 8B

Verlieren

Verlieren kann uns schmerzen,
aber es ist ein Teil des Wettbewerbs.
Verlieren kann gut für uns sein.
Es kann uns helfen,
innerlich stärker zu werden.
Man muss auch beim Verlieren das Gute sehen.
Es kann uns motivieren,
härter an uns zu arbeiten,
immer wieder die Herausforderung zu suchen.
NIE AUFZUGEBEN,
das lehrt uns das Verlieren.
Wenn man lernt zu verlieren,
dann wird man gewinnen.

Zéno Kaluber, 8B

Haiku:

Ich mag es gar nicht,
über Kriege zu sprechen,
aber jeder macht`s.

Panna Baldauf, 8C

Ein Wunsch für jeden

Ich glaube, jeder hat Wünsche und jeder hat andere und jeder hat ein Recht darauf, dass seine Wünsche erfüllt werden, denn keiner der Wünsche ist unwichtig. Es gibt Leute mit großen Wünschen, wo die Wünsche erstmal unerfüllbar scheinen, doch meistens muss man einfach nur einen Schritt weiter gehen oder mal loslassen. Kleine Wünsche, in die niemand Energie stecken muss, kosten meist einfach nur etwas Überwindung. Es gibt auch Menschen, die nur einen einzigen Wunsch haben, den sie aber jahrelang oder sogar ihr ganzes Leben lang nicht erfüllen können, obwohl sie eigentlich nur ein kleines bisschen Hilfe oder einen kleinen Stoß bräuchten. Deswegen helfen wir zusammen, damit jeder wenigstens einen Wunsch erfüllt bekommt.

Lieselotte Schindler, 6B

Inspiration

There is this song called 'What About Us?' I love because a lot of my memories are connected with this song. It calms me down when I'm crying or angry. The lyrics are really dear to me because I experienced the same things as the singer.

Before going to bed, I always write one page in a love letter that I once want to give to someone special. This song always gives me inspiration and calms me down, so I can focus on the letter. I already wrote nine pages while listening to this song and I think they turned out to be pretty good.

I love writing. Even when I was writing this text, I was listening to this song. First, I didn't realize what I wanted to write about, but then I realized that I should write about the song. It especially helps me with writing in English and I love writing in English. Whenever I write I listen to this song so it truly inspires me.

Réka Juhász, 8A

Boldogság

Boldogság, ami nem csak egy szó,
hanem egy érzés,
amire nincsen semmilyen képzés.
Végigkíséri az egész életedet,
és túlszárnyalja a képzeleted.
Mindenki számára más a jelentése,
és soha nem merül feledésbe.
Igaz, néha jön az ellensége,
ami nem más, mint az ellentéte,
a szomorúság.

A boldogság mindenki számára más,
olyan, mint a kisgyerekeknek a Mikulás.
Vagy éppen az öregeknek a kézfogás
és a tengerparton sétálás.

Nekem a boldogság sok kis dologban rejlik,
mint például, amikor a nagymamák a piacon az epreszósötletet veszik.
Szerintem mindenki életében a boldogságnak jelen kell lennie,
mert anélkül senkinek nem kéne élnie.

Hajas Júlia, 7A

Der Hai

Ich hab Angst!
Er wird mich beißen.
Der Hai.
Kein Weg raus,
nie wieder Zuhause.
Angst vor dem Tod,
überall Blut.
Er folgt mir immer,
im Meerwasser.
Dunkel, dunkel, dunkel,
nur Angst, Freude nie wieder.
Tödliche, große Zähne,
schlechter als eine Hyäne.
Er beißt mich, Blut, Blut, Blut,
der Hai kommt näher mit Wut.
Ich habe Angst, große Angst,
niemand ist da, nur ich und meine Angst,
der Hai.

Panna Gereben, 7A

A játékvár

Álmokból játékvárat építeni,
A valóságba belefeledni,
Míg a rideg vég,
Fagyos szárnyakon érkező hideg tél,
Szét nem rombolja, s darabjai földre hullnak.

Kiss Floransz, 8A

Színház az egész világ

Sokak szerint mindannyian végig színészkedjük az életünket, mivel valójában szerepet játszunk, ahányszor csak emberek közé lépünk. Nem mintha ez rossz lenne, hiszen milyen szürke és kopár lenne az életünk, ha egyszer-kétszer nem kéne színészkedni. A krimiben is az a legjobb rész, amikor a tettes színészkedésében hibát vélnek találni, és ezáltal leplezik le.

Másrészt úgy vélem, hogy amikor nem a pontos érzéseinket mutatjuk ki, akkor saját magunkat védjük. Félünk, hogy unalmasnak tűnünk majd, vagy bántanak majd minket a nézeteink miatt.

Ez egy oldalról szomorúnak tűnhet, viszont ez ugyanúgy csak egy emberi tulajdonság, mint az, hogy mindenre van megjegyezni valónk, vagy hogy önzőek vagyunk.

Sajnálattal kell, hogy mondjam, de a saját hibánk az, ha színházat fabrikálunk az egész világunkból. Ezen már nem lehet javítani.

Gondolatban néha eltervezünk dolgokat, majd „elmondunk, kinyilvánítunk”, de amikor arra kerülne sor, már röhejesnek tűnhet, és inkább úgy teszünk, mintha egyetértenénk.

Vagy elfogadhatatlannak tartjuk magunkat és a személyiségünket, ezért mindent megteszünk, hogy változtathassunk rajta, így mások soha nem tudják meg, hogy milyenek is vagyunk valójában.

Most így belegondolva, mily halandó/ törékeny lények is vagyunk mi: olyan dolgok miatt aggódunk, amelyek nem is biztos, hogy bekövetkeznek, viszont teljes nyugalommal nézünk azok elé, amik igazán veszélyt jelenthetnek ránk.

Growing up

While growing up people come and go,
From childhood dreams to reality's flow.
We start as innocent and free,
But slowly we start to see

The world with all its joy and pain,
We face challenges, we learn to slay.
We find our passions, we make our mark,
We stumble, we fall, but we follow our heart.

There are always things that we're tired of,
We find our friends and we find true love.
We make our mistakes, we learn from them,
We find what matters in the end.

So hold on tight and don't let go
Of the journey ahead, of the path you know.
Because growing up is a beautiful thing,
The story of your life is a song to sing.

**Klementina Roy Chowdhury
and Jely Flóra, 8C**

Meine Eltern streiten schon wieder

Warum? Warum? Warum? Warum streiten sie schon wieder? Dieses Mal habe ich nichts gemacht. Wirklich nichts. Aber wenn ich etwas mache, ist es auch nicht sooo schlimm, oder? Gestern haben sie auch gestritten, weil ich Peti, der wirklich nervig war, eine Ohrfeige gegeben habe. Eine Ohrfeige, und sie sagen, dass ich wegen meines Betragens aus der Schule geworfen werde und als Putzfrau enden werde. Aber wirklich, worüber streiten sie heute? Ich glaube, es ist nicht wegen mir.... Vielleicht wegen Mamas Bekleidung? Meiner Meinung nach passt ihr dieses Outfit nicht so gut. Oh, ich habe etwas gehört! Ist das ein Schimpfwort? Ich glaube schon. Okay! Das werde ich mir sicher merken. Hi! Hi! Hi! Vielleicht sind Streits doch nicht immer schlecht?! Was war das jetzt? Ich habe noch etwas gehört..... Ach so, sie sprechen nur wieder einmal über Geld und Arbeit und Sparen. Das interessiert mich nicht so..... Aber ich werde noch ein bisschen bleiben und weiter zuhören, vielleicht kann ich noch etwas lernen. Na, kommt schon, sagt noch etwas, das eigentlich nicht für meine Ohren gedacht ist. Bitte! Oh, schade, keine neuen Schimpfwörter mehr für heute. Vielleicht morgen. Morgen streiten sie wahrscheinlich wieder über irgendetwas. Warum nur?

Bálint Köhegyi, 8A

Dialog á la Lorient: (Liebe) Geschwister

M: Katika! Du hast meinen Lieblingspullover genommen!

K: Du weißt, dass ich eine Minute älter bin als du, oder!?!

M: Ja, das ist aber gar nicht die Frage! Die Frage ist, wo mein Pullover ist?

K: Wenn du auf meine Frage antwortest, dann werde ich auch antworten!

M: Zuerst DU!

K: Nein, zuerst DU!

M: Okay..... ich weiß natürlich, dass du älter bist! Jetzt bist du dran!

K: Ich weiß nicht, wo dein Pullover ist! Vielleicht hat die Katze ihn gefressen!?

M: Nein! Ich füttere die Katzen jeden Tag! Aber nicht mit meinen Pullovern!

K: Dann hat ihn vielleicht der Hase gefressen!

M: Aber wir haben doch gar keinen Hasen!

K: Oh.... Richtig! Wie schaut dein Pullover denn aus?

M: Er ist grün, und es steht HOGWARTS drauf!

K: Marika..... DU HAST HEUTE DIESEN PULLOVER AN!

Róza Hetzmann und Anna Lukács, 5B

My brother, a real life hero

Why is my brother, Leo, a hero? I could talk about that for a very long time, but I think nobody would be interested in his entire life story.

I can always talk to him no matter what. Even though he lives in Amsterdam because of university he is still the person I call whenever I need someone to talk to. He can always cheer me up, he knows what to say to make all my sadness go away. Our relationship hasn't changed since he moved out. I feel like some people don't understand how that is possible, especially with him being eight years older than me. Honestly, I just think we didn't let the distance make us grow apart. For eleven years we have been there for each other and neither of us wanted that to change.

Leo basically made me the person I am today, at least the positive parts of me. I have looked up to him my entire life. He was the 'cool big brother' I would brag about to the kids in kindergarten. I only started to wear more colorful "girlier" clothes in the last few months. Before that I would only wear more masculine clothes because that's what he wore - I didn't feel comfortable in anything else. I still steal his hoodies and crewnecks sometimes. My favorite pullover at the moment is actually his. When he flew back to Amsterdam after Christmas, he accidentally left it in his apartment so it's mine now, I guess.

Whenever I wanted to do something meaningful there was not a single time when he didn't support me. Even now with all the gymnasium applications he just advised me to do whatever feels right and that I should not let my mum talk me into

going to a super high-profile, fancy high school if that's not what I want.

I am also a super stubborn person, so if someone wants to talk me out of something they know that the only way to do that is to ask my brother to talk to me about it and try to convince me that it is not a good idea.

Now, for the actual hero part. He always helps everyone that needs it, including me. A great example is that he has an amazing relationship with our uncle, who has down-syn-drome. When our grandmother, who takes care of him, was ill, he even took him to his basketball matches. When our grand-father could not even stay on his feet by himself, he helped him go to the toilet. When our grandpa was in that condition, just looking at him was heartbreaking. The fact that he was able to help him with his needs shows how strong a person he is.

What would I do without him? I have no idea! That's why I consider him a hero. In my opinion real life heroes are the people you cannot live without. He is the most special person in my life. Will that ever change? Maybe, who knows? But this text is about the present, isn't it?

Izabella Szűcs, 8B

Der alte Mann mit Bart

In der dunkelsten Ecke eines noch finsternen Raums saß ein alter Mann. Ein alter Mann mit langem grauen Bart im Gesicht, so als würde der dort nicht hingehören. Es war ein alter Mann mit gekrümmtem Rücken, als hätte jemand anderes seinen Rücken mit aller Kraft brechen wollen. So saß er da, dieser alte Mann. Es schien, als wäre er selbst dunkler als der Schatten in der Ecke. Er tat so, als würde er mit seinen Händen Klavier spielen. Er schaute erst auf, als ich mit meinen braunen Stiefeln den Raum betrat. Ohne mich zu begrüßen, begann er wieder auf seinem „Klavier“ zu spielen. Im ganzen Raum fühlte es sich so kalt, so gefühllos an, als wäre in der Dunkelheit die Zeit stehengeblieben. Der Wind, der durch die zerbrochenen Fenster wehte, hörte sich so an wie eine Melodie. Man konnte einen Walzer oder ein Soldatenlied heraushören, wenn man die Ohren spitzte. Es war, als würde der Wind eine Melodie singen, die den Menschen gleichzeitig anspornen, aber auch beruhigen wollte. Die Melodie klang wie eine Wahrsagung oder ein Glücksgefühl. Ein kurz anhaltendes Glücksgefühl. Schon bald hörte man nichts mehr. Erwartungsvoll blickte ich den Mann an. „Genug ist genug“, sagte er und lief geradewegs in das Dunkel der Ecke hinein und verschwand.

Zsigmond Kekeisen, 8B

Új kezdet

1899. december 31.

Aida felfutott a kastély lépcsőjén, benyitott a szobájába, és lehuppant az ágyára, hogy írja a naplóját. Nagyon izgatott volt az új évszázad miatt; úgy tervezte a szüleivel, hogy éjfélig fent maradnak. Sietve írt, hogy le ne kesse a tűzijátékot. A ceruzája csak úgy sercegett a keze alatt a papíron. Mikor elkészült, ledobta az ágyára a naplóját a ceruzával együtt, elfújta a gyertyát, és kifutott a szobájából. Aztán elsült egy gigantikus tűzijáték, és egyszer csak újra fellobbant a gyertyaláng...

Valamivel éjfél előtt Aida feljött a szobájába, észrevette, hogy ég a gyertya, pedig úgy emlékezett, elfújta. Még írt pár sort a naplójába, aztán őt is elnyomta az álom, de a kezében maradt a ceruza. Éjfél ütött az óra. Egy nagy koppanás hallatszott Aida szobájából. A ceruzája esett le, de nem a lány ejtette el. A ceruza izgatottan gurult ki az ágy alól, nagyon sunyi gondolata támadt: – Végre megszökhettek ennek a lánynak a karmai közül! – Majd felpattant, és elkezdett keresni a szobában egy papírfecnit. Talált is egyet, amelyre hatalmas betűkkel ezt írta:

Egész életemben erre a napra vártam, hogy végre megszabaduljak tőled! Tudod, ez egy igen különleges nap minden magamfajta ceruza számára, ami 100 évente egyszer adódik. Nem fogsz hiányozni!

Aláírás: „Régi barátod“

A ceruza rátette a kis fecnit Aida naplójának borítójára, majd feltornázta magát a nyitott ablakhoz. Azzal egy gonosz kacaj kíséretében kiugrott a sötét éjszakába...

Megyeri Hanna Anna, 6A

Döme és Árpa

Réges-régen, nagyon régen,
én is éltem Szögedében,
Szögedében én is éltem,
Réges-régen, nagyon régen.
Ottan élt egy szép leánka,
A leánka neve Árpa.
Árpa álma királynőség,
vala neki lehetőség.
A szerb király, gőgös István,
Árpa apja ottan ispán.
Szegény Döme beteg vala,
Döme is a király sarja.
Elindult hát Szerbiába,
Ottan is a legszebb várba.
Gőgös király sírva mondja,
mindjárt meghal kicsi fia.
Mikor Árpa megláthatja,
Dömét szolgálja ápolgatja.
A sok gyógyszer nem ért semmit,
Pár szót mondott, de csak ennyit.
„Édes drága, gyógyítsál hát,
Tudom, hogy szükségem van rád.“
„Meggyógyítlak édes párom,
Esküvönket nagyon várom.“
Eljött az esküvő napja,
Jelen volt apraja-nagyja.
Történetem ez volt mára,
Ha nem hiszed, járj utána.

